

**Eina Sindical
d'Informació**

**EL NOU
DESPLEGAMENT
CURRICULAR AL
BATXILLERAT:
ESTAT DE LA
QÜESTIÓ**

CURS 2023/24

El 2023-24 s'ha completat la implementació de la nova ordenació curricular de batxillerat, que va iniciar-se a 1r el curs passat. En el seu moment ja vam alertar dels punts febles d'aquesta nova proposta curricular i USTEC·STEs (IAC) vam fer nombroses esmenes a l'esborrany de l'ordenament, esmenes que majoritàriament no van ser tingudes en compte pel Departament.

Aquest full pretén fer una anàlisi en profunditat sobre les repercussions que a curt i llarg termini pot comportar el canvi en el currículum del batxillerat. Un canvi que —a parer nostre— s'ha fet a correcció i sense tenir en consideració les diverses aportacions i crítiques que s'hi han fet des de la comunitat educativa, l'àmbit universitari i els diferents sectors d'experts en matèria de coneixement i aprenentatge.

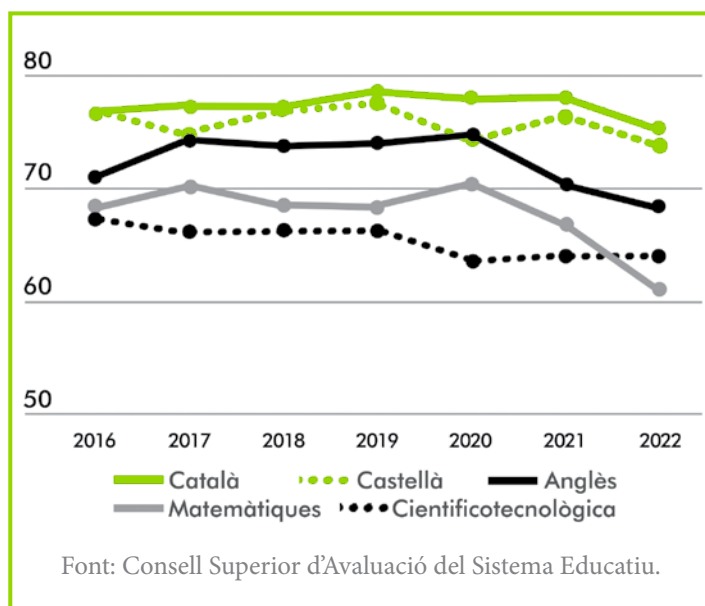
Com sempre, de pressa i corrents

La nova ordenació del currículum de batxillerat ha implicat canvis profunds, no només a escala organitzativa i de distribució de matèries, sinó també a escala metodològica i terminològica. Uns canvis que el professorat hagués hagut d'interioritzar amb prou temps i formació i de manera progressiva.

Tenim la sensació que el Decret 171/2022 s'ha llençat a les mans dels i les docents com una patata calenta sense haver proposat una formació seriosa que ens ajudi a interioritzar-lo i a implementar-lo de manera efectiva.

A més, un canvi com aquest —ja ho hem dit— ha de tenir en compte el debat de la comunitat educativa i forjar-se amb l'anticipació convenient perquè la proposta maduri.

Puntuació mitjana global de les proves de competències bàsiques de 4t d'ESO (anys 2016-2022):

Implementar un canvi curricular d'aquesta magnitud sense prou temps, formació i planificació i en un context en què els resultats acadèmics no fan més que empitjorar, ens sembla —si més no— una negligència. Com també ho és el fet que els diferents canvis curriculars se succeïxin en períodes de temps tan poc dilatats, sovint coincidint amb el canvi de color del govern de torn.

La repercussió del canvi organitzatiu de les matèries

El principal canvi en la distribució de les matèries de batxillerat implica un descens horari en les matèries comunes i l'increment de les optatives. Reculem per emular el batxillerat de la LOGSE, que en el seu moment ja fragmentava les matèries de modalitat, però ara amb la dificultat de no poder triar qualsevol matèria, cosa que el sistema antic sí que permetia.

Així doncs, l'alumnat no podrà triar totes les matèries relacionades amb un àmbit o disciplina, cosa que impossibilitarà un assoliment de coneixements complets i profunds de l'àmbit en qüestió i suposarà un greuge de cara a la preparació universitària o superior.

A més a més, en moltes matèries optatives no hi ha una programació consensuada, la qual cosa implica que dependrà de l'especialista o departament de cada centre elaborar les unitats didàctiques al seu criteri. De nou, això genera desigualtat entre els continguts que s'impartiran a l'alumnat.

Però no només es redueix la possibilitat de triar optatives per part de l'alumnat, el nou decret contempla que els centres puguin deixar d'oferir determinades optatives quan l'alumnat matriculat sigui insuficient o no es compti amb els suficients recursos per fer-ho.

Considerem que això és intolerable i així ho vam comunicar al Departament. **Des d'USTEC·STEs reivindicuem la totalitat de l'oferta de matèries optatives en tots els centres i els recursos i dotacions per fer-ho possible.** No podem permetre aquesta degradació en la qualitat del batxillerat públic.

Per altra banda, ens sorprèn i lamentem que la matèria de ciències per al món contemporani desaparegui com a matèria comuna obligatòria a primer de batxillerat. Al nostre entendre això és una declaració d'intencions sobre la societat futura que es vol construir: ciutadans i ciutadanes sense coneixement del món que els envolta, amb la capacitat crítica i la visió històrica mutilades.

La reducció horària en les matèries de física i química, matemàtiques i biologia és tot un despropòsit encara

més gran si es té en compte que els continguts curriculars continuen sent els mateixos que quan es disposava d'una hora més setmanal per matèria. Això genera encara més estrès i pressió al professorat, que ha d'impartir els mateixos coneixements en menys temps, afegint-hi la creixent dificultat de la gestió a l'aula, que encara es complicarà més amb aquesta filosofia del “batxillerat per a tothom”.

No ens enganyem, el nou model de batxillerat general serà una porta oberta a consolidar la degradació del nivell educatiu, a establir la cultura del mínim esforç i a perpetuar les dificultats de gestió a l'aula.

És el model competencial el camí per preparar el jovent?

El debat sobre el nou currículum del batxillerat no ha girat només entorn de les modificacions en la distribució de les matèries, sinó que hi ha tingut un gran pes el debat sobre la implantació del model competencial.

Des d'USTEC·STEs estem totalment d'acord que cal formar individus competents que siguin capaços de desenvolupar-se tant en societat com en el món laboral o acadèmic. Però, n'hi ha prou amb ser competent? Es pot ser competent sense tenir assolits uns coneixements o sabers?

La nova ordenació curricular, tant d'ESO com batxillerat, està centrada en les competències —malgrat que n'oblida una de molt important: la competència de pensar— i arraona els coneixements i els sabers.

En aquest sentit, tot i que el currículum fa referència a l'esperit crític, pensem que sense una base de coneixements no es pot assolir. Podríem dir que alguns dels polítics són molt competents quant a l'expressió, parlen molt i molt bé; però si n'analitzem el discurs, diuen gaire coses interessants?, de tot allò que diuen, se'n desprèn un veritable coneixement sobre la matèria? El saber i ser competent en alguna cosa no sempre van plegats.

Des d'USTEC·STEs sempre hem defensat que en l'etapa postobligatòria el saber i el coneixement han de situar-se en el centre. Recordem que es tracta d'uns estudis preparatoris per continuar en el món acadèmic i no una excusa per tenir ocupat el jovent.

Un model educatiu segregador

El maig del 2008 el Síndic de Greuges va elaborar un informe extraordinari sobre la segregació escolar a Catalunya. El document alertava de l'increment de la desigualtat i de la consolidació dels guetos escolars. Des de

la data de publicació de l'esmentat informe, els índexs de segregació escolar a Catalunya no han fet més que augmentar, fins al punt que el Síndic es va posicionar de nou el març de 2019 i va elaborar un Pacte contra la segregació escolar a Catalunya.

Des d'USTEC·STEs no ens hem cansat de denunciar la manca de recursos econòmics i humans destinats a l'Educació. El Síndic ens dona la raó: la principal causa de la segregació escolar al nostre país es deu a l'**infrafinançament del sistema educatiu**.

La nova ordenació curricular del batxillerat, tal com està plantejada, és l'instrument perfecte per augmentar encara més la segregació i accentuar la ja existent divisió entre centres de primera i de segona en funció de la tipologia de l'alumnat, l'àmbit territorial i el nombre de línies.

Efectivament, els centres amb menys línies podran oferir un nombre d'optatives molt reduït i això eixampla les diferències entre l'alumnat. També es veuran molt afectats els centres amb una tipologia d'alumnat complexa que, recordem, no reben els suficients recursos per atendre la diversitat.

Si a això hi afegim la mala praxi de dotar amb més recursos els centres amb millors resultats, tenim servit l'atzucac: els més perjudicats, com sempre, seran els sectors més desafavorits de la població. No ens equivoquem quan afirmem que el nostre sistema educatiu, lluny d'apropar-se a models basats en l'equitat, s'acosta cada dia més a models neoliberals on la segregació i manca d'oportunitats esquerdarán la societat del demà.

El sistema d'avaluació del nou batxillerat

L'avaluació per competències va arribar per quedar-se. Actualment, es valora allò que l'alumnat és capaç de fer, en lloc d'avaluar allò que sap. Es tracta d'un sistema que fomenta la productivitat en detriment del saber, un pilar que convé als estats capitalistes per tal que els individus siguin productius i pensin poc.

Encara podem alegrar-nos, però, que al batxillerat es mantingui l'avaluació numèrica i no locucions ambigües i poc aclaridores com les de l'ESO. Malgrat això, desapareix el zero i s'implementa l'avaluació de l'1 al 10. Per aquesta raó, l'alumnat que no hagi fet res en tot el trimestre —o curs—, no s'hagi presentat als exàmens, no hagi lliurat tasques o hagi protagonitzat comportaments pertorbadors a l'aula, obtindrà un 1 com a mínim per haver fet l'esforç de matricular-se.

Els decimals també desapareixen, tot i que no sigui el mateix un 4, que un 4,5 o un 4,75. L'arrodoniment com sempre dependrà de la subjectivitat del professorat o de la pressió dels equips directius per arribar a les quotes d'aprovat marcades per l'administració. Per tant, de nou patirem un greuge comparatiu de cara a les notes de tall d'accés a la universitat.

No obstant això, la cosa no acaba aquí. El decret estableix que a l'hora d'avaluar el que importa no és l'assoliment dels sabers, sinó el progrés de l'alumnat. Com a resultat, posa en safata als i les estudiants l'estratègia perfecta per assolir l'aprovat: progressar. És a dir, passar de no fer res a fer alguna cosa.

Però tampoc caldrà que progressin en tot, perquè ara es podrà obtenir el títol encara que no es tinguin totes les matèries aprovades. Al professorat només ens queda invocar els déus perquè no sigui la nostra matèria la que decideixin deixar-se. O bé cercar, com ho fa l'alumnat, estratègies de supervivència: programar uns continguts senzillats i donar-los poca feina.

Pel que fa al treball de recerca (TR), deixa de ser un requisit per aconseguir el títol de batxillerat i deixa també de tenir associada una nota, repercutirà de manera transversal en les altres matèries. Fet i fet, ens sembla que el TR deixarà definitivament de tenir el caràcter d'aprofundiment i esdevindrà un pur tràmit amb una nul·la repercussió en l'obtenció del títol. Sabem la feina que implica per al professorat la tutorització dels treballs de recerca, per això és moment de plantejar-nos si realment val la pena invertir tot aquest esforç en un treball que acabarà perdent el valor acadèmic.

Què ocurrerà amb les PAU?

Correspon al Consell Interuniversitari —on són representades les set universitats— i al Departament de Recerca i Universitats dissenyar les proves d'accés a la universitat (PAU). En l'actualitat, una comissió formada per docents universitaris i de secundària revisa els enunciats i els consensua.

Les PAU estan orientades a avaluar els coneixements i sabers de l'alumnat en les diferents matèries per tal de garantir uns mínims a l'hora de cursar estudis universitaris. És lògic pensar que el desplegament del nou currículum del batxillerat hauria d'implicar un reajustament de les proves d'accés a la universitat. No obstant això, la realitat ha estat que les proves seguiran un enfocament molt similar al dels anys anteriors i mantindran la mateixa estructura amb lleus adaptacions de contingut.

Per tant, les PAU 2024 a Catalunya:

- Continuaran tenint dues fases: la fase general i la fase específica. En aquest sentit, continuaran havent-hi cinc exàmens obligatoris en la fase general. L'alumnat de batxillerat podrà examinar-se de fins a tres matèries en la fase específica.

- Mantindran la mateixa estructura i criteris generals d'avaluació dels exàmens d'anys anteriors, amb les modificacions pertinents per garantir la continuïtat del pla d'estudis cursat per l'alumnat de batxillerat.

Fase general	Llengua catalana i literatura II Llengua castellana i literatura II Història o història de la filosofia (l'alumnat ha de triar una de les dues) Llengua estrangera (a triar entre anglès, francès, italià i alemany) Matèria obligatòria de modalitat, a triar-ne una: 1. Anàlisi musical II 2. Arts escèniques II 3. Ciències generals 4. Dibuix artístic II 5. Llengua i cultura llatines II 6. Matemàtiques II 7. Matemàtiques aplicades a les ciències socials II
Fase específica	1. Anàlisi musical II* 2. Arts escèniques II* 3. Biologia II 4. Ciències generals* 5. Dibuix artístic II* 6. Dibuix tècnic II 7. Disseny II 8. Física II 9. Fonaments artístics 10. Funcionament de l'empresa i disseny de models de negoci 11. Geografia 12. Geologia i ciències ambientals II 13. Llengua i cultura gregues II 14. Llengua i cultura llatines II* 15. Història de l'art 16. Història de la música i de la dansa 17. Literatura castellana 18. Literatura catalana 19. Literatura dramàtica 20. Matemàtiques II* 21. Matemàtiques aplicades a les ciències socials II* 22. Química II 23. Tecnologia i enginyeria II * Matèries obligatòries de modalitat que poden ser examinades a la fase específica si no s'han examinat a la fase general.

Noves matèries
S'incorporen les matèries següents:

- Arts escèniques II
- Ciències generals
- Història de la música i de la dansa
- Literatura dramàtica

Història / Història de la filosofia

L'alumnat podrà triar una de les dues matèries en la fase general.

Llengua catalana i literatura i llengua castellana i literatura

Aquestes dues matèries comunes continuen tenint dues opcions (A i B) que es componen cadascuna de tres parts (comprensió lectora, expressió escrita i reflexió lingüística). Les preguntes referents a literatura que hi ha a l'apartat de comprensió lectora inclouran dues opcions per a les PAU 2024, de les quals l'alumnat haurà de triar-ne una:

- Una opció estarà basada en les lectures prescriptives de segon de batxillerat que hi havia per al [curs 2022-2023](#).

- L'altra estarà basada en les competències específiques d'educació literària del Decret 171/2022, de 20 de setembre, d'ordenació dels ensenyaments de batxillerat. Es basarà en una breu dissertació al voltant d'un text o textos, en què caldrà identificar aspectes fonamentals com els tòpics, el gènere i les figures retòriques, i es valorarà la mobilització del saber literari de l'alumnat.

Literatura catalana i literatura castellana

Les matèries de modalitat literatura catalana i castellana continuaran basant-se en les lectures prescriptives de segon de batxillerat que hi havia per al [curs 2022-2023](#).

A priori no sembla que s'hagi proposat una ruptura respecte a les proves anteriors, però l'exigència de les PAU s'acabarà rebaixant, com ja fa anys que passa de manera discreta. La prova en són les queixes dels docents universitaris per l'insuficient nivell acadèmic de l'alumnat que els arriba. En aquest sentit, és molt probable que les universitats acabin fent proves addicionals per seleccionar els i les estudiants tal com succeeix en les universitats nord-americanes.

El paper del català al currículum

Una nova ordenació curricular hauria hagut de servir per afrontar la greu situació en què es troba la llengua pròpia dels Països Catalans, no només en els centres educatius en particular, sinó en la societat en general.

Si bé el nou currículum contempla que el català ha de ser la llengua vehicular als centres educatius, des d'USTEC·STEs pensem que amb això no n'hi ha prou.

La nova ordenació recomana que “els diferents recursos i materials didàctics siguin en llengua catalana, tret de les matèries llengua castellana i literatura i llengua estrangera i del que s'estableixi en el projecte lingüístic de centre.” Pensem que una recomanació no és suficient per aturar la disminució de l'ús del català en el món acadèmic i social. L'oferta de material didàctic en català, especialment audiovisual, és escassa quan parlem d'estudis avançats més enllà de la primària i l'ESO.

Cal invertir en la creació de continguts i material didàctic en català i no deixar altre cop la responsabilitat en mans del professorat. Són les institucions les que haurien d'assumir el deure de dotar amb prou recursos la praxi didàctica, així com de dissenyar polítiques lingüístiques serioses en el camp acadèmic.

L'educació ha de forjar els pilars de la societat i un d'ells és la llengua. La realitat és que el nostre jovent fa la vida en castellà. Les xarxes socials —on la presència del català és pràcticament inexistent— hi han tingut un pes determinant i correspon al sistema educatiu actuar d'element de contenció per equilibrar la situació. Cal una aposta clara pel català.

Això sí, a les llengües estrangeres se'ls dona un pes cabdal, perquè hem de seguir subministrant professionals i mà d'obra barata als altres països d'Europa. A la Comunitat Europea —com veurem més endavant— hem de tenir-la contenta, no fos cas que ens tanqués l'aixeta. I a aquells que no puguin o no vulguin marxar també els anirà bé saber una mica d'idiomes per atendre millor els turistes.

Era necessària una nova ordre curricular del batxillerat?

No ens tremola la veu quan afirmem que les polítiques educatives del país al llarg de les darreres dècades han estat un desastre. Si qualsevol persona rededica successivament la seva llar en poc temps, o bé té molt mal gust o té una personalitat inestable.

Fa molts anys que les diferents ordenances curriculars se succeeixen una darrera l'altra sense ni tan sols haver tingut temps de pair-les. Això diu molt de la confiança que el sistema té en tot allò que planifica i evidencia que les polítiques educatives dels darrers anys han estat un veritable fracàs.

Sort en tenim de la Comunitat Econòmica Europea que, com un Pantocràtor, ens vigila i vetlla per nosaltres. No només ens deixa diners per anar de festa, sinó que ens toca el crostó quan és necessari.

Des de fa dècades el Consell Europeu es reuneix per dissenyar el marc estratègic d'Educació i Formació. El Consell analitza les dades dels diferents països membres i planteja les fites que s'han d'assolir en matèria d'educació. L'any 2009 el Consell Europeu va rellevar Steven Spielberg en la creació de contingut de ciència-ficció i va elaborar i aprovar l'ET2020 (Education and Training 2020).

Aquest document decretava que l'any 2020 tots els països membres havien d'assolir els següents objectius:

1. Participació en educació infantil: el percentatge de la població d'edat compresa entre els 4 anys i l'edat d'escolarització obligatòria en educació infantil ha de ser igual o superior al 95%.

2. Abandonament escolar prematur: el percentatge de la població d'edat compresa entre els 18 i els 24 anys amb ESO que no continua estudis posteriors ha de ser igual o inferior al 10% del total de la població (per a Espanya, al 15%).

3. Població amb estudis d'educació secundària postobligatòria: el percentatge de la població d'edat compresa entre els 20 i els 24 anys que ha completat amb èxit estudis d'educació secundària superior ha de ser igual o superior al 85% de la població total.

4. Població amb estudis de nivell terciari: el percentatge de la població d'edat compresa entre els 30 i els 34 anys amb estudis universitaris o de nivell equivalent ha de ser com a mínim del 40%.

5. Formació al llarg de la vida: el percentatge de població d'edat compresa entre els 25 i els 64 anys que participa en cursos de formació ha de ser igual o superior al 15% del total de la població d'aquesta edat.

6. Alumnat amb nivell baix de competència: el percentatge d'alumnes amb un nivell baix de competència en comprensió lectora, matemàtiques i ciències —nivells 1 i inferior a 1, a l'escala PISA— ha de ser inferior al 15% del total de la població escolar que acaba l'ESO.

7. Taxa d'ocupació de graduats recents: el percentatge de persones titulades d'entre 20 i 34 anys que han acabat com a mínim el segon cicle de l'ESO i que han trobat feina en un termini no superior als 3 anys després d'haver acabat els estudis ha de ser igual o superior al 82%.

De tots aquests punts, els indicadors que afecten de manera més directa la necessitat de crear una nova ordenança curricular per al batxillerat són el 2 i el 3.

Abandonament escolar prematur

Per tal d'assolir els objectius marcats pel Consell Europeu, el Govern de la Generalitat de Catalunya va elaborar l'any 2012 un pla estratègic conegut com a "Ofensiva de país a favor de l'èxit escolar". Durant aquell any i en els successius es van perpetuar i incrementar les retallades en Educació i es va implementar l'avaluació per competències a l'ESO, sota la consigna de facilitar l'obtenció del títol a l'alumnat per tal de reduir el fracàs escolar. Així i tot, no es van assolir els objectius.

Percentatges d'abandonament prematur dels estudis (18-24 anys) per sexe (2017):

	Homes	Dones	Total	ET2020
Catalunya	19,6	14,4	17,0	15
Espanya	21,8	14,5	18,3	15
Unió Europea	12,1	8,9	10,6	10

Fonts: Departament d'Educació, Idescat, Eurostat.

Població amb estudis d'educació secundària postobligatòria:

Pel que fa a les fites marcades pel Consell Europeu sobre els percentatges de titulats en educació secundària postobligatòria —batxillerat, cicles formatius de grau mitjà i d'altres— Catalunya torna a obtenir un NO ASSOLIT. Ens situem 8,1 punts per sota de la mitjana de la Unió Europea i prop de 12 punts per sota de l'objectiu ET2020.

Percentatges de població amb estudis d'educació secundària postobligatòria (20-24 anys) per sexe (2017):

	Homes	Dones	Total	ET2020
Catalunya	69,4	77,8	73,6	85
Espanya	66,4	77,2	71,7	85
Unió Europea	80,9	85,9	83,3	85

Fonts: Departament d'Educació, Idescat, Eurostat.

Un cop analitzades les dades s'evidencia que els objectius marcats a l'ET2020 no es van assolir, ni a Catalunya ni a Espanya. El Consell Europeu va decretar una nova resolució relativa a un marc estratègic per a la cooperació europea en l'àmbit de l'Educació i la Formació en l'Espai Europeu d'Educació i més enllà (2021-2030).

Els objectius si fa no fa continuen sent els mateixos: Espanya i Catalunya han d'incrementar el nombre de persones titulades en batxillerat i reduir l'abandonament escolar. Davant aquest mandat ambdós governs tenen dues opcions: o bé s'incrementa la inversió en educació i es dota el sistema dels recursos necessaris o bé simplifiquem els requisits per a l'obtenció de les titulacions.

El resultat de tot plegat ha estat la creació d'un nou Decret curricular per al batxillerat i l'ESO.

I al professorat, com sempre, ens carreguen el mort

Als i les docents de secundària cada cop se'ns demana més per menys. La pèrdua del poder adquisitiu és una evidència, l'augment de l'emmalaltiment relacionat amb la feina, una realitat. Els professors i professores cada cop estem pitjor.

D'entre les prioritats estratègiques del Decret europeu sobre l'educació no ha de passar-nos desapercebuda la número 3: millorar les competències i la motivació de la professió docent.

Aquest punt indica el següent:

Prioritat estratègica n.3: millorar les competències i la motivació a la professió docent

El professorat, el personal educatiu i pedagògic i les persones responsables de l'educació i la formació en tots els nivells ocupen un lloc central a l'educació i la formació. Per donar suport a la innovació, la inclusió, la qualitat i els assoli-

ments a l'educació i la formació, qui educa ha de ser molt competent i estar motivat/da, per la qual cosa es requereixen una sèrie d'oportunitats d'aprenentatge professional i suport al llarg de la vida professional.

Més que mai, cal prestar atenció al benestar del professorat i el personal educatiu en els sistemes d'educació i formació, factor important també per a la qualitat de l'educació i la formació, ja que afecta no només a la satisfacció del professorat, sinó també a la qualitat de l'ensenyament.

També és necessari augmentar l'atractiu de la professió docent i revalorar-la, això és cada vegada més important perquè els països de la UE s'enfronten a l'escassetat i a l'envelliment del professorat. Com es destaca en les Conclusions del Consell, de 9 de juny de 2020, sobre el personal docent i formador del futur (DO C 193 de 9.6.2020, p.11). A més, cal tenir en compte el paper fonamental del lideratge en l'àmbit de l'educació i la formació a l'hora de desenvolupar entorns i condicions favorables al desenvolupament de les competències i la motivació del professorat i personal educatiu, garantint així que les institucions d'educació i formació actuïn com a organitzacions d'aprenentatge. Iniciatives com les Acadèmies Europees de Professorat, que es posaran en marxa a través del programa Erasmus+, facilitaran la creació de xarxes, la posada en comú de coneixements i la mobilitat entre institucions, i es proporcionaran al professorat oportunitats d'aprenentatge en totes les fases de la vida professional i l'intercanvi de millors pràctiques i pedagogies innovadores, cosa que permetrà l'aprenentatge mutu a escala europea.

Des d'USTEC·STEs interpretem aquest text com un insult vers el col·lectiu docent. Una acusació en tota regla per tal que els estaments polítics esquivin les responsabilitats.

El mal del nostre sistema educatiu, no ens cansarem mai de dir-ho, es deu a la paupèrrima inversió i a la poca planificació política. Atorgar-nos responsabilitats a les persones que sostenim dia a dia el sistema educatiu és un atac frontal que no hem de passar per alt.

AFILIA'T

LA NOSTRA
FORÇA
ÉS LA TEVA
PARTICIPACIÓ

Barcelona
Girona
Lleida
Tarragona
Tortosa
Manresa

93 302 76 06
972 20 20 34
973 26 30 32
977 23 52 63
977 51 10 46
938 78 88 11

barcelona@sindicat.net
girona@sindicat.net
lleida@sindicat.net
tarragona@sindicat.net
tortosa@sindicat.net

www.facebook.com/groups/ustecstes/

@USTECSTEs

USTEC·STEs
IAC

